GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 92.

W Niedzielę Dnia 18 Listopada 1798.

Z Krakowa d. 18. *Listopada.*

Dnia wczorayszego stanęła tu pierwsza kolomna, na 4 kolomny podzielonego korpusu positkowego Rofsyyskiego woyska od 24,000 ludzi; inne kolomny następnie za tą poydą. Nad całą posiłkową armią Rofsyyską ma Xżę Ferdynad Würtemberski naywyższą kommendę, i przed kilku dniami iuz tędy do Wiednia przeiechał. Korpusem tu przechodzącym kommenderuie pod nim jenerał Rosenberg.

Z Paryża d. 26. *Października.*

Wszyscy mianowani nie dawno kommenderuiący jenerałowie, odebrali od dyrektoryatu rozkaz udania się natychmiast kazdy na mieysce swego przeznaczenia. Polowy ekwipaż jenerała Jourdan poszedł iuż do Moguncyi.

Przez telegraf odebraliśmy wczoray wiadomość, że insurgenci w departamencie Skaldy są rozproszeni, a w obudwoch departamentach Nette w krotce będą. Wiadomość tę przysłał jenerał Bonnard z Dunkierki pod d. 24 t. m. do ministra woyny.

Dyrektoryat rozporządził wyrokiem swoim pod d. 17 t. m. iż zagraniczni agenci rzeczypospolitey za kazdy drukowany artykuł z ich prywatney korrespondencyi, tyczący się politycznych przedmiotow będą w odpowiedzi. Powodem do tego wyroku były listy Lachevardiere względem uczuciow dworu Neapolitańskiego i położenia Francuzow w Malcie. — Jenerał Augereau udał się do Toulouse dla utrzymania w tamteyszych okolicach spokoyności.

Administracya tuteyszego departamentu postanowiła, aby popioły Moliera wykopane były i do środkowey szkoły panteonu przeniesione, a popioły Lafontaine do środkowey szkoły czterech narodow. W kościele wdzięczności będzie Malherbe zrobiony nadgrobek, a w kościele gieniuszu Corneillowi i Deshoulieres.

Zwłoki tych ostatnich leżą wspomnionych kościołach. — Tuteyszey kościoły są wyrokiem tuteysze administracyi, stosownie do ich położenia i innych do tego powodow, na rożne przeznaczenia obrocone: iak naprzykład kościoł P. Maryi naywyższemu Jestestwu, kościoł S. Rocha (w którym Corneille &c. pochowani są) gieniuszowi, kościoł S. Sulpicyusza zwycięztwu, kościoł S. Małgorzaty, przy którym się mieszkancy przedmieścia S. Antoniego zgromadzali, wolności i rowności. Inne ieszcze kościoły są poświęcone: zgodzie, rolnictwu, wdzięczności, starości, Himenowi, handlowi, młodości, pokoiowi, dobroczynności, pracy, i dziecinney miłości. Wszystkie tu zatym kościoły nazywaią się odtąd: kościoł naywyższego Jestestwa, gieniuszu, zwycięztwa, wolności i rowności, zgody, Himenu, &c.

Dotąd mieliśmy ieszcze zawsze nadzieię utrzymania z Austryą pokoiu; lecz teraz ciekawi iesteśmy w iakim względzie dyrektoryat uważać będzie wniyście Austryakow do Gryzonow.

Dyrektoryat postanowił 16 nowych poł brygad piechoty, z których 3 w Renn, 3 w Rouen, 3 w Lill, 2 w Metz, 1 w Strasburgu, 2 w Besanson i 2 w Grenoble wystawione będą. --- Wyiazd ambaſsadora Descorches do Konstantynopola (mowi Przyiaciel ustaw) iest dopoty zawieszony, poki chmury, które się między Portą i rzeczpospolitą wzniosły nie będą rozpędzone.

W Dunkierce czyniono doświadczenie umieszczenia na iednym koniu artylleryi. Przypięto małą armatę na siodłowym ławecie; uyście armaty wychodziło koniowi na krzyże. Strzelano nayprzod trochą prochu, podwaraz więcey, i koń wytrzymał szarpanie; ale na koniec czwarty raz przeładowano armatę, tak że konia obaliła. Staraią się aby tym sposobem, można wystawić artylleryą, z któreyby z konia można było strzelać. — Listy z Marsylii pod d. 20 t. m. donoszą, iż przy Hieryskich wyspach pokazała się nieprzyiacielska flotta od 25 zaglow, i gdy wylądować chciała 10 naszych armatnych szalup zabrała. Domyślaią się, że to iest Angielska flotta z zabranym z Lizbony lądowym woyskiem, i chce stałe obiąć miey sce pod naszemi brzegami, dla uważania portow Tulońskiego i Marsyliyskiego, i dopomagania dalszym Anglii proiektom.

Wczoray znaydował się tu ieszcze jenerał Jourdan przed swoim wyiazdem na przyiacielskim obiedzie, na którym był także Jenerał Kościuszko przytomnym i dwoch braci jenerała Buonaparte.

Słychać na nowo, że posiłkowe woyska, które król Sardyński w przypadku woyny powinien dostawić, iuż są rekwierowane. Przy Brescia i Mantui maią bydź obozy założone. Cysalpinskie woyska dla tego uciekały dotąd, że ich żołd regularnie nie dochodził. — Słychać iż dyrektoryat posłał z ostatecznemi propozycyami kuryera do Wiednia.

Z Paryża d. 30. Października.

Z Medyolanu donoszą pod d. 21 t. m. co następuie:

" Przedwczorem zaszło tu znow ubardzo ważne zdarzenie. Adelasio, Sopranś i i Luosi, członki dyrektoryatu, ustąpili swych mieysc obywatelom Sabatti z Brescia, Bruetti z Bononii i Sanasini z Kremony, trzem szanownym republikanom. W tymże samym czasie 56 reprezentantow ostatniego wezwania, zostali przyiaciol

mi Francuzow i ich maxym, zastąpieni. Nowa ta rewolucya, która bez hałasu, bez bagnetow i prawie z natchnienia zrobiona była, cały Medyolan napełniła nayżywszą radością i upokorzonych i w rozpaczy pograżonych patryotow pocieszyła. Skruszyła ona więże tyranii, które ostatnie wydoskonalenie konstytucyi, zdawało się na cała Cysalpinią wkładać. Pierwiastkowe zgromadzenia, ktore na dniu 2 listopada są zwołane, potwierdzą zapewne to działanie i przyymą konstytucyą, gdyż podwoyne to życzenie ze wszystkich ust słyszeć się daie. Nowy Francuzki ambassador Fouché, który na poczatku tych wszystkich przygotowań do Medyolanu przybył, i onych źrzodła i celu nie wiedział, oddał nowemu dyrekteryatowi swoie zaufalne listy. Wstępna iego mowa bardzo dobrze była od patryotow przyięta, i prezydent dyrektoryatu odpowiedział mu w mocney bardzo mowie i pełney naylepszych zasad. Minister zagranicznych związkow Birago, znalazł się przedziwnie przy nagłem przywroceniu naszey wolności, którąśmy na zawsze za zgnioną iuż mieli. Kommenderuiący jenerał Brune, który się na przemian woyskowością i cywilnemi przedmiotami zatrudniał, całą linią armii swoiey obiechał i tę w szanownym stanie postawił, zachorował teraz i bardzo iest słaby; wszelako mimo tey słabości znaydował się na wstępney audyencyi nowego posła Francuzkiego. Od rewolucyi d. 19 października widać odwagę i zaufanie w nowey kampanii, która się pewnie w krótce otworzy. Teraźnieysza nowa rewolucya iest przeciwna tey, którą Trouvé, Faypoult &c. tu zrobili. Brune, kiedy się przy wstępie nowego ambassadora Francuzkiego znaydował, był z wielkiem i oklaskami przyymowany. Był on przeciwny pierwszey rewolucyi i dla tego iezdził do Paryża. Teraz iesteśmy zupełnie do woyny gotowami. Wiele miast są naylepszym zapałem ożywione: Bononia ma iuż 10,000 narodowey gwardyi uformowaney, która stoi pogotowiu do maszerowania razem z Francuzami, &c. — Obywatel Parro iest ministrem policyi mianowany. — W mowie, którą nowy Francuzki ambassador, obywatel Fouché, do dyrektoryatu naszego miał, dał mu niektóre potrzebne nauki i wystawiał konieczność, aby nowa konstytucya Cysalpińska zupełnie zaprowadzoną była. " Na nieszczęście dla ludzkości (rzekł na końcu) iest pożądana chwila powszechnego pokoiu iescze daleka, lecz iakikolwiek negocyacye skutek wezmą, niepotrafią nieprzyiaciele osłabić męztwa i publicznego zapału, ktory Francuzow i ich sprzymierzeńcow ożywia. „

" Szczęście, (mowi dzisieyszy Redaktor) oszukało nadzieie rządu i usiłowania walecznego Bompard, który wyszła z Brest dywizyą dla wsparcia ziednoczonych Irlandczykow kommenderował. Traf iktórego mądrość nie mogła przewidzieć, postawił tę dywizyą w nocy w śrzodku nieprzyiacielskiey flotty. Z rana odkryto ląd, ktorego szukano, ale razem i nieprzyiacielską siłę, która daleko od naszey była mocnieysza. Potyczka zaraz się zaczęła, i męstwo musiało uledź przemocy. Nieszczęśliwe to zdarzenie poprzedziły iescze boleśnieysze okoliczności. Więcey iak trzy części przeznaczonego do Irlandyi woyska miały z Brest i Rochefort o iednym czasie wypłynąć. Bompard kommen-

)2(

derow ł Bresteńską eskadrą, a Sawary dywizyą z Rochefort; woyskami z Brest jenerał Hardy, a woyskami z Rechefort jenerał Humbert. Pod dniem 10 thermidor (28 lipca) ieszcze wysłano z nadzwyczaynych kuryerow z Paryża, iednego do Brest, drugiego do Rochefort, obydwoch z rozkazami, aby eskadry za pierwszym pomyślnym wiatrem pod żagle wyszły. Jenerał Humbert odebrał w Rochefort pieniądze, które mu przekazane były, zapłacił woysku pod swemi rozkazami żołd i dywizyi Sawarego, która go do Irlandyi zawieść miała, i dnia 4 sierpnia wyszedł pod żagle. W Brest przeciwnie jenerał Hardy nie znayduie ani żołdu, ani pieniędzy, które mu obiecane były; d. 2 sierpnia odsyła nadzwyczaynego kuryera do Paryża nazad z doniesieniem, że niedostatek potrzebnych pieniędzy iest mu iedynie na przeszkod ie do wyyścia na morze. Tym czasem Sawary wylądował z jenerałem Humbert w Killala do Irlandyi. Gdyby szef dywizyi Bompard był o tym samem czasie wypłynął, byłby w tym samem mieyscu wylądował, ponieważ nieprzyiaciel nie miał na ów czas żadnych flott pod brzegami Irlandyi, ani ieszcze był ostrożności przedsięwziął środki. Wylądowane pod Humbertem woysko, gdyby w potroyney sile od Bresteńskiey eskadry wspartym było, nie byłoby uległo, a Irlandya byłaby od Angli oderwaną, albo przynaymniey Francuzi byliby w Irlandyi zwycięzcami. — Los (kończy Redaktor) chciał inaczey, i iak smutna iest ta myśl, że całe to nieszczęście pochodzi ztąd, iż pieniądze, które dyrektoryat wyznaczył, nie były w tak ważney okoliczności zawczasu dostawione! „

Jenerał Dupuy kommendant Kairu i pobliskich okolic, pisał d. 19 sierpnia list do kupca Deville w Toulouse, w którym między innym wyraża:

" Zakładamy w Egipcie kolonią i rożnego rodzaiu ustanowienia. Wszystko nam zdaie się iść pomyślnie, i szczęście nieopuszcza naszego bohatera. Swięciemy tu z zapałem święta Mahometa. Egipt będzie dla Francyi nie oszacowanym kraiem. Niższi urzędnicy w Egipcie ledwie ludowi koszulę zostawiali. Grzeczność nasza podoba się mieszkańcom; wszelako iesteśmy przymuszeni utrzymywać ich w surowey karności. Buonaparte iest zawsze ten sam; nie spoczął, poki obudwoch panuiących beyow, iednego Ibrahima w pustynie Syryi, drugiego Murat za źdroie Nilu nie wypędził. Za trzy dni będziemy święto Mahometa obchodzić, i tak się na nim gorącemi iak pielgrzymowie okażemy. To iest moy przyiaciel, wszystko dobre. Teraz muszę ci z drugiey strony medal pokazać. (Tu następuie wiadomość o bitwie morskiey przy Abukir). Anglicy wszystkich nam ieńcow i ranionych odesłali, aż do 100 officyerow, których nie żałuiemy. Kapitan Perrée, który flottylą na Nilu kommenderuie, znayduie się przy mnie w Kairo. Żołnierze nasi są bardzo kontenci. Moia pół brygada zyskała w bitwie, którą stoczyła przeszło 300,000 Frank. Złoto toczy się, i mieć 100 luidorow iest rzeczą pospolitą między naszemi ochotnikami. Trzy funty żyta kosztuią tu 1 sold. „

Belgiccy insurgenci noszą czarne i białe kokardy. Niektórzy maią chorągwie z rożnemi napsami; na większey ich liczbie czytamy: Raczey tu umrzeć, niżeli

gdzie indziey. „ Między 41 buntownikami (mowi Redaktor) rozstrzelanemi w Mechlinie, nie znaydowało się tylko 2 młodych ludzi z konskrypcyi; reszta byli po większey części xięża albo ludzie od 25 do 55 lat dawnemu rządowi przychylni, co iest dowodem, że ustawa popisu woyskowego iest tylko pozorem do buntu. Z Luxemburga odchodziła młodzież konskrypcyyna z radością, ale niespokoynych, ktòrzy się ich odeyściu sprzeciwiali, potrzeba było pilnować.

Część bywszego regimentu husarow Chamboran, która w Paryżu stała, poszła do Lill, dla udania się z tamtąd w czasie potrzeby do zbuntowanych okolic Belgii. Procz tego rozkazano prześzło 5 tysięcy woyska do udania się na przytłumienie nowey tey Wandy w Belgii, ktòra iak się domyślamy, miała służyć za przerwę dla zapobieżenia przedsięwzięciom naszym przeciw Irlandyi. W Mechlinie znayduie się ruchoma woyskowa kommissya do sądzenia buntownikow.

Teraz chcą przegraną przy Abukir kontra admirałowi Villaneuve przypisać. — Znany Xżę Karol Hessenski, radzi ieszcze zawsze w tuteyszych pismach wydanie pewnym Włoskim i innym mocarstwom woyny, ponieważ przeciwnicy Francyi uprzedzą ią i zabierą Korfu, Maltę, Korsykę &c.

Obywatel Comearys, który z swego poselstwa do Korfu powrocił, umarł w Ankonie. Bywszy minister marynarki Plevil'e poiechał na iego mieysce do Korfu. — Obywatel Perrocholl poiechał do Luceryy, gdzie będzie iako Francuzki minister przy Helweckiey rzeczypospolitey mieszkał.

Xżę Ofsuna, który iest przy dworze Wiedeńskim Hiszpańskim ambassadorem mianowany, zatrzyma się w swey podroży w Paryżu. Kazał tu srebrny serwis na 80 osób robić.

Z Marsylii donoszą, że z Trypolis we 20 dni do Tunis, a w 8 dni do Marsylii przybył okręt z wiadomościami od Buonapartego. Miałon znowu tęgą bitwę z Arabami stoczyć.

Wczoray wnosił ieden w radzie 500, aby wyprawione było do dyrektoryatu poselstwo, dla wywiedzenia się dokładnie o bunci 9 przyłączonych departamentow, i czyli będące iuż ustawy przeciw nieprzysięgłym Xżom, &c są dostateczne do uśmierzenia buntu. Wniosek ten przyięty zaraz został.

Tuteysze pisma mowią, że Buonaparte maszeruie teraz ku Mece. — Podług doniesień z Neapolu admirał Nelson popłynął z tamtąd znowu do okolic Alexandryi. — Król Sardyński kazał za 70 mill. dobr zakonnych i Maltańskich sprzedać dla zastąpienia potrzeb kraiu. Od służących, koni zbytkowych &c nałożono także w Sardynii podatki.

Korsarz la Vengeance z Bordeaux przyprowadził 4 zabrane okręty, które przeszło 1 mill. Fr. są szacowane. Znaydował się między niemi ieden Angielski okręt płynący z St. Domingo do Jamayki z ludzmi i rzeczami. — Redaktor mieści w sobie takowy list z Konstancyi: "Wiele emigrantow od Jezusu kompanii przybyło tu niedawno z Lyonu. Zapewnili oni, że kupa ich na nowo się urządza, że od związania się z Anarchistami w cale nie doznaią żadney niespokoyności. Donieśli przytym, że maią zlecenia wezwać rozrzuco-

nych po kraiu swych starych braci do udania się do Lyonu." — Jenerał Championnet, który tu przez umyślnego kuryera był wezwany, ma częścią Włoskiey armii kommenderować. — Jenerał Lefebre, ktory iest w Moguntckiey armii, zasłabł, i jenerałowi Ferino oddał kommendę nad Moguncyą. Dywizyyny jenerał d'Allemagne, który kommenderował obleżeniem Mantui, będzie blokada Ehrenbreitsztein kommenderował. Jenerał Jo dan zakłada swoią głowną kwaterę w Strasburgu.

Z Rasztadt d. 19. Października.

(Dalszy ciąg Konklusum Deputacyi Rzeszy dnia 15. Października.)

7. Gdy sami ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey w nocie swoiey pod dniem 14 września oświadczyli, iż kwestya względem przystosowania lub nie przystosowania ustaw Francuzkich o emigracyi, tym dokładnieyszego warta iest roztrząśnienia, że od tego zależy dobro, wolność i maiątek wielkiey liczby familiy państw obudwoch. Uwaga ta bydź powinna dostateczną, do usprawiedliwienia deputacyi Rzeszy, iż do tego ieszcze wraca się punktu. Jest to iednym z nayświętszych iey obowiazkow, czuwać z iak naywiększą troskliwością nad losem tak wielkiey liczby Niemcow, którym po większey części nic więcey zarzucić nie można, nad wierność i przywiązanie do dawnieyszey swoiey konstytucyi i swoich panow. Przywiązanie to tym mniey Niemcom za zbrodnią poczytywać można, że znali bardzo dobrze wartość swoiey konstytucyi, aby się skłaniać mieli do nowych odmian politycznych. Jednakowoż ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey przypuszczaią tylko nieprzystosowanie ustaw Francuzkich względem kraiow, które do rzeczypospolitey przyłączone nie były i względem części kraiow, które chociaż przyłączone były, wyrok iednak przyłączenia nie będąc ogłoszony, zbiegli mieszkańcy z oznaczonego im czasu do powrotu ni sięcy 3 korzystać nie mogli. Trzeba ieszcze uważać, że każde prawdziwe przyłączenie domyślać się każe zaszłego wprzód rzeczywistego odstąpienia, i że odstąpienie tego gatunku nie może zachodzić tylko przez traktaty, gdyż przez skutek tylko tych traktatow ustaią powinność i poddanych względnie ich prawych panow." Deputacya Rzeszy podchlebia sobie, iż oczekiwać może po światłey sprawiedliwości rządu Francuzkiego, że zasadę nie przystosowania ustaw Francuzkich o emigracyi na prawie natury i narodow ugruntowaną, rozciągnie i uzna względem wszystkich wpowszechnosci Niemcow, tym zaś barziey, iż deputacya przez to przyymuie pod swoią obronę, nie burzycieli spokoyności publiczney, ale współobywateli Niemieckich, których los teraźnieyszy iest rownie smutnym iak i niezasłużonym skutkiem wypadkow woyny, i którzy chociażby nawet odrzucono te uwagi powinni, używać dobrodzieystw i korzyś i amnestii, którą zgodny z prawami ludzkości zwyczay, wprowadzał we wszystkie traktaty, na mocy ktorych związki przyiaźni są przywrocone między obiema Narodami, i co iuż przez ministrow pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiey w nocie ich pod dniem 8 kwietnia przyrzeczone było. Tym z większym zaufaniem spodziewać się można skłonienia się rządu Francuzkiego do tego punktu, że same nawet ustawy

Francuzkie o emigracyi, mieszczą w sobie liczne rozrządzenia na korzyść osob umieszczonych na wieloliczuych listach emigrantow. Potrzeba nayprzod położyć bez krzywdy inoych, wszystkich xiążąt i hrabiow Niemieckich a nawet tych, ktorzy mieli swoie posiadłości we Francyi wraz z ich familiami; wiele osob, ktorzy przed rewolucyą ieszcze przyięli służbę w Niemczech; służących Xżąt i państw Rzeszy, ktorzy wraz z swemi panuiącemi lub też oddzielnie ich kraie przed przyłączeniem ich do Francyi, opuścili i gdzie indziey obsiedli; służących państw Rzeszy maiących swoie posiadłości w Alzacyi i Lotaryngii, ktorzy uważani zawsze byli iako cudzoziemcy, a powinnością ich było nieodstępować swoich panow; szlachtę bezpośrzednią nadewszystko rycerskich kantonow wyższego i niższego Renu, Necker, Lasu Czarnego, i Ortenau; potym wszytkich wazallow Rzeszy mieszkaiacych lub maiących posiadłości tak w kraiach Niemieckich przyłączonych, lub świeżo ustąpionych, iako też w kraiach dawnieyszych rzeczypospolitey Francuzkiey; nakoniec tych wszystkich, ktorzy z powodu swoich posiadłości w Alzacyi i Lotaryngii utrzymowali tak w czasach dawnieyszych, iako i świeższych prywatne z Niemcami związki na mocy poprzednich traktatow pokoiu i z wiadomością rządu dawnieyszego Francuzkiego. Stosownie zatym do tego oczekuiemy z ufnością od rządu dzisieyszego, że co do osob obiętych w rożnych klasach tu powyżey wyrazonych, zezwoli na przyięcie zasady powszechney, nie przystosowania ustaw Francuzkich o emigracyi, zamiast zbyt wolnego i rozwlekłego sposobu wymazywania z listy emigrantow, i że odłożywszy na bok wszelką przeszkodę pochodzącą z wewnętrznych ustaw rzeczypospolitey Francuzkiey, nie będzie się wahał uchylić tego wszystkiego, cokolwiek przeciw osobom tych klas z powodu zapisania ich na liście emigrantow uczynione było.

(Reszta potym.)

Z Rasztadt d. 28. Października.

Woyska Austryackie ktore pod rozkazami jenerała majora Auffenburg na dniu 18 wkroczyły do kraiu Gryzonow, posunęły się aż do Disendis. Jenerał hrabia Bellegarde na dniu 20 przybył do Koir ma obiąć iak, mowią kommendę woyska tego. Francuzi znaczne maią siły na granicach kraiu Gryzonow.

Biegała pogłoska, że jenerał Rossyyski Xiąże Zubow udać się miał do Rasztadt, lecz teraz wiemy pewnie, że do tey podroży nie przydzie.

Legacya Francuzka przesłała dzisiay ministrowi pełnomocnemu J. C. Mci dwie noty odpowiednie na noty deputacyi Rzeszy pod dniem 17 i 23 b. m. ktorych osnowa iest następuiąca:"

"Niżey podpisani ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiey do negocyowania z Rzeszą Niemiecką odebrali notę deputacyi Rzeszy ktorą im minister pełnomocny Jego C. Mci pod dniem 26 zeszłego Vendemiaire przesłał.

Trudno iest, przeczytawszy tę zadziwiaiącą odpowiedź na notę niżey podpisanych pod dniem 12 t. m. umiarkować wyraz przykrych uczuciow iakie ona sprawia. Po tylu trudnościach wszelkiego gatunku, a bez żadnego fundamentu ktorych iest

pełna, po usiłowaniu które w niey daie się postrzegać wprowadzania bezustannie w kwestye tego, co iuż widocznie ułozonym zostało, po poddawaniu w wątpliwość umowionych nawet punktow, potey gromadzie żądań mało gruntowych, lub w cale nieprzyzwoitych, które całe zaymuią karty nie można wstrzymać się od uznania widokow założących i przypuszczenia nakoniec rzetelnych wątpliwości, względem prawdziwych zamiarow deputacyi Rzeszy.

Rzeczpospolita Francuzka nie pragnie w cale woyny, lecz iey się nielęka. Rzplta chce zawrzeć pokoy; deputacya Rzeszy nie będziesz tylko o nim mowić? Wspaniałość rządu Francuzkiego nad wszelkie spodziewanie daley zaszła; nie potrzeba się nowych z strony iego zezwoleń spodziewać.

Niżey podpisani obstaią przy całey osnowie noty ich pod dniem 12 Vendemaire.

W Rasztadt d. 7 Brumaire w roku 7m.

Podpisano *Bonniers Jean de Bric. Roberjeot.*

Druga Nota.

"Niżey podpisani ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiey do negocyowania z Rzeszą Niemiecką odebrali notę deputacyi Rzeszy, która im pod dniem 2 Brumaire od ministra pełnomocnego J. C. M. przesłaną została.

"Chociaż wyrażone w niey żądanie należy do woyskowości do którey nie wdaią się niżey podpisani, niewahaią się iednak odwołać w tym punkcie do tego co potylekroć oświadczyli względem cofnięcia woysk, zapewniaiąc na nowo deputacyą Rzeszy, że przewiduiąc stronę którey się chwyci, usposobiono się z tey strony do rozciągnienia względem wszystkich przedmiotow co tylko będzie można, osłodzenia i przyzwoitego ulepszenia.

Lecz są przymuszeni przełożyć, że nicby bardziey niedowiodło, iż Rzesza niechce pokoiu i niewskazało widoczniey dalszych iey zamiarow, iak ta niespokoyność i ustawiczne nalegania, względem tych przedmiotow które sam iedynie pokoy zupełnie i z zwaiemnym obydwoch mocarstw ukontentowaniem doskutku przywieść potrafi."

W Rasztadt d. 7 Brumaire w roku 7.

Z Szwaycaryi d. 28. Października.

Dyrektoryat Helwecki przesłał pod dniem 22 b. m. do ciała prawodawczego następuiące poselstwo:

"Obywatele Prawodawcy! Woyska Austryackie wezwane od strony oświadczaiącey się przeciw przyłączeniu do Helwecyi w kraie Gryzonow wkroczyły. — C Gryzonowie ktorzy za przyłączeniem głosowali, są uważani za podeyrzanych i przymuszeni przed prześladowaniem uciekać. Liczba ich wynosi 600. Nieszczęśliwi ci ludzie w pośrzod nas, w schronieniu które im wasze zapewniły wyroki, w naypodleyszym sposobie są naigrawani. Uznacie zapewne obywatele prawodawcy, że czas iest wesprzeć patryotow Gryzońskich, ktorzy w nasze schronili się kraie, i że dzielnych śrzodkow użyć potrzeba przeciwko tym, ktorzy z bezczelnością osmielaią się przeciw przyiaciołom naszym i na stronę dawnieyszey tyranii oświadczać. Nadszedł moment okazania się w sposobie godnym naszych dziadow i oświadczenia, że przeznaczenie rzpltey Helweckiey odmienić się nie może."

DODATEK

DO № 92.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 18 Listopada 1798.

Z Bazylei d. 28. Października.

Woyska Francuzkie pozawczoray bramy naszego miasta zaięły. Magazyny zakładać zaczynaią; na Bern i Zurich nowa kontrybucya ma bydź nałożona. Po rozgłoszoney tu w dniach tych wieści, że rząd nasz ma nową formować armią, znaczna liczba ludzi młodych żądała paszportow dla udania się w cudze kraie. Wczoray poprzybiiano tu odezwę naszego prefekta mieszczącą w sobie, iż dyrektoryat pisał do wszystkich prefektow w rzpltey Helweckiey. " Wyciąga potrzeba, aby w każdym kantonie zwerbowano oddział woyska gotowy zawsze do udania się tam, gdzie obrona granic potrzebowaćby go mogła. Będziecie mieć staranie o iak nayleps zym urządzeniu tego oddziału woyska. Żaden człowiek żonaty, żaden maiący więcey nad 25 lat zaciągniony bydź nie może. Wreście dołożycie baczności do przeszkodzenia, aby srzodka tego nieuważano za pewny znak grożącego niebezpieczeństwa, gdyż iedynie roztropność i przezorność użyć go nakazuią." Stosownie zatym do tego, agent prefekta ma obowiązek zgromadzenia na placu parady wszystkich młodych ludzi powyżey wyrażonych, końcem zapisania ich i uformowania oddziału woyska pod dozorem officyerow sztabu wyższego. Zapisywanie i urządzenie rozpoczną się dnia 1go listopada.

Pewną iest rzeczą, że Francuzi niewkroczyli do kraiu Gryzonow, azatym iż żadney między niemi, a Gryzonami nie było potyczki, chociaż to przed kilku dniami głoszono. Francuzi rownie iak i Austryacy coraz bardziey wzmacniaią się na granicach wschodnich Szwaycaryi: lecz dotąd nic ieszcze krokow nieprzyiacielskich nie oznacza.

Jenerał Repon z Bul w kantonie Fryburgskim, po odmowieniu przyięcia przez jenerała Keller, ministrem woiennym mianowany został.

Z Zemlina d. 1. Listopada.

Względem powodzenia Tureckiey broni przeciw buntownikowi Pasman Oglu, nie mamy żadnych pomyślnych wiadomości, ponieważ buntownik ten pobił na nowo Kapudana baszę. Nadeszła w tey mierze wiadomość, która się ze wszystkich

stron potwierdza, iest takowey treści: Kapudan basza Natolii, który z armią od 27 tysięcy ludzi przed Widdynem stanął, lubo zburzył szańce miasta i zrobił sobie tym sposobem kommunikacyą z miastem, wszelako nie mogł się w nim utrzymać dla wielkich z fortecy wycieczek. — Gdy po kilka razy przypuścił nadaremnie z wielką stratą do fortecy szturm, musiał się nakoniec dla ciągłego z armat ognia, który mu wiele ludzi zabierał, na wystrzał armaty cofnąć i obozem stanąć, lecz i ta ostrożność nic nie pomogła. Wnocy dnia pietnastego października uczynił Pasman Oglu z całą swoią siłą wycieczkę, rozpruszył cały obóz Kapudana baszy i kilka tysięcy ludzi zabił; reszta ratowała się ucieczką, a nawet sam Turecki wodz nie miał dosyć czasu do zabrania swoich ekwipażow, i żeby się nieprzyiacielowi nie dostały kazał z niemi swoie i officyerskie namioty zapalić. Na drugi dzień zaraz nie było iuż żadnego Tureckiego żołnierza w tamtych okolicach. Pasman Oglu ma znowu wolne ręce do rozszerzenia się i pomnożenia swoich sił; iakoż ze wszystkich stron ma bardzo wiele niechętnych do niego przybywać, i on będzie się pewnie tą razą starał iak naywięcey wzmocnić swoie siły, dla stania się Porcie strasznym. Słychać iuż, że się z oddziałem swego woyska w gorę Donaiu udał i twierdzę Watislaw nie daleko Orsowy opanował. Z resztą zamiarem ma bydź iego, iednę część swoich sił przeciw Belgradowi, drugą przeciw Adryanopolowi wysłać. — Pewną iest rzeczą, iż Mustafa basza pogodził się z Portą: obiecał powrócić iednę część pieniędzy, które na potrzeby woienne odebrał i w samey rzeczy wydał. Dnia 26 października wszedł przy odgłosie armat w 1000 ludzi z 80 chorągwiami do Belgradu; resztę swego woyska rozpuścił w drodze, i z tego 1000, co z sobą przyprowadził ma ieszcze 400 oddalić. Kaimakan Belgradu ma podług iednych na iego mieysce do Romelii poyść, a podług drugich, w pole z woyskiem ruszyć. — Poczta z Saloniki przyniosła wiadomość, iż znowu karawan od 20 koni złupiony został, tak iż nawet konie zabrano. Szkoda w bawełnie i płotnach wynosi do 18 tysięcy piastrow. Kupcy nasi nic natym nie tracą.

Z Bruxelli d. 1. Listopada.

Jenerał Beguinot przysłał nam pocieszne względem insurekcyi wiadomości. Ze wszystkich stron nadeszłe woyska nasze uspokoiły po większey części rozruchy. Wiele buntownikow utraciło życie: w Leuzen otoczono ich 150 i wycięto. W Dussel opanowali kościoł i w zamku się oszańcowali; lecz wszyscy którzy się tam znaydowali byli wystrzelani, ani ieden nie uszedł. Przybyły z Hollandyi oddział woyska udał się do Herenthal, gdzie buntownikow wielka była liczba; ale i tam byli zupełnie pobitemi. Zabrano im 2 chorągwie i wzięto zakładnikow. Poł Herenthalu iest w pyrzynę obrocone, z przyczyny odporu, który tam znaleziono, i to będzie innym miastom za przykład służyć.

Kommunikacya do Mechliny, Bruxelli, Dendermonde, Thurnhout, &c. iest znowu zupełnie wolna. Uważano, że wiele korpusow buntownikow miało czerwone i białe chorągwie, wiele fuzyy, które nie wiadomo zkąd wzięli. Rabowali oni i mordowali municypalności agentow, kommissarzow dyrektoryatu, &c. a naywięcey tych, którzy dobra narodowe zakupili.

DONIESIENIA.

Wmocy rozporządzenia od wysokiey zadworney kommissyi dnia 19. Wrzesnia r. b. Nro. 14694. czyni się powszechnie każdemu wiadomo, że folwark Gramatyka zwany do Krakowkiey Akademii należący ktorego czas dzierzawy dnia 23. Czerwca roku przyszłego wychodzi dnia 4. lutego roku następuiącego przez publiczną licytacyą w C. Krol. dobr rządowych Gallicyi zachodniey Administracyi na trzy lata w aredę puszczony i przytym roczne arędowne kwantum Zł. ryń- kr. iako pretium fisci za cenę wywołania wzięte zostanie.

Wszyscy więc chęć maiący zaarendowania ninieyszemi się zapraszaią aby do tey licytacyi na zwyż pomienionym dniu to iest dnia 4. lutego roku 799. rano o 9 godzinie w tuteyszey C. R. dobr rządowych kancelaryi Administracyyney znadowali się

Z Ces. Krol. zachodnio Gallicyyskiey dobr rządowych administracyi. W Krakowie d. 2. października 1798.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem, wszystkim ktorym o tem wiedzieć należy: że Jakob de Bensa Exhibitu Protokollista u C. K. appellacyi Trybunału dnia 19 kwietnia r. b. zszedł z tego świata, i pozostały maiątek iego summę 125 zł: ryń. wynosi

Wszyscy zatym, ktorzy prawo iakie do tego dziedzictwa maią, edyktem ninieyszym wzywaia się: ażeby dnia 21 listopada r. b. u tuteyszych C. K. sadow szlacheckich stawili się, i prawo swoie przeciw ustanowionemu massy zastępcy adwokatowi Billewiczowi dowodnie okazali, a to tym pewniey, ile że w przypadku nie stawienia się do reszty tylko odkazani będą, ktora po zaspokoieniu stron na terminie zgłaszaiących się pozostanie. W Krakowie d. 13 października 1798.

Jozef de Nikorowicz.
Darowski.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem *P*anu Leonardowi Olizarowi: że Pan Konstanty Olizar żałobę na niego u sądow tych końcem dowiedzenia żądanego sobie ukrycia czyli zataienia ciężarow, albo nakazania mu w tey mierze wiecznego milczenia podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Lecz gdy sądy te, nie maiąc wiadomości, gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemuż *P*anu Leonardowi Olizarowi patrona tuteyszego *P*ana Wolickiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest: w przeciagu 90 dni sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey obrony za nayskutecznieysze osądzi, gdyż wprzeciwnym razie wszelka niedogodność z zaniedbania wyniknać mogącą podług opiewu, C. K. praw samby sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 3 listopada 1798.

Na ulicy Swieckiey w kamieniey pod Nrem 331 iest Wizawi kareta do sprzedania u kterey pudło lakierowane, koloru zielonego, spod paliowy na osiach, poł drągach, i resorach żelaznych, suknem popielatem wybita ktoby sobie takowego powozu nabydź życzył, niechay się uda do gospodarza wyżey wspomnionego domu.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem *P*anu Jozefowi Rylskiemu: że JP. Ignacy Benoe u tychże C. K. Sadow, o przeięcie sprawy. przez Pana Jużefa Szyka, względem summy 4200 zł. Pol. wraz z prowizyą podniesioney, żałobe na niego podał, i o pomoc sadu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiac wiadomości, gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie sie, iemuż Panu Jozefowi Rylskiemu, patrona tuteyszego Pana Bema z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym process ten, podług ordynacyi sądowey,

rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby d. 7 Stycznia 1799 r. sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, podług opisu C. K. Praw sobie samemu przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Gellinek.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d. 27 Października 1798.

Weinman, sekretarz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey, wszystkich, ktorym o tem wiedzieć należy, ninieyszem uwiadomiaią: że po W. JP. Franciszku Borgiaszu Piekarskim, który do Prześwietnego Appellacyi Trybunału został przeniesiony, w C. K. Sądach Szlacheckich Krak: mieysce C. K. konsyliarza wakuie.

Wszytkim przeto, którzy tego urzędu dostąpić pragną, i do osiągnienia iego zdatnemi się bydź sądzą, zaleca się: ażeby żądania swoie stosownie do Rozdziału XL. ordynacyi sądowey ułożone, i świadectwy dokończonych nauk Prawa opatrzone, do dnia 6 Grudnia r. b. podawali, gdyż na poźniey podane, żadnego w zględu nie będzie. W Krakowie dnia 3 Listopada 1798.

Jozef de Nikorowicz. -
Olechowski.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

Weinmun sekre.

Przez Magistrat C. K. stołecznego miasta Krakowa wiadomo się czyni, że na instancyą opiekunow małoletnich po śmierci ś. p. Jozefa Kubeckiego pozostałych, Ruchomości rożne, iako to: wino, kleynoty, złote, srebrne rzeczy mosiężne, miedziane, cynowe, porcellanowe i szklane naczynia, suknie, bielizna, prassy, stoliki, szafy, zwierciadła, obrazy, zegary, żelaziwo, sprzęty staienne, drewniane, i inne przez publiczną licytacyą dnia 3. grudnia r. b. o god. 9. rano, zaczynaiąc, i następuiących dni kontynuiąc, za gotowe pieniądze w kamienicy pod Num. 236. na ulicy Grodzkiey znayduiącey się więcey daiącemu sprzedane będą. Wszyscy zatym maiący chęć kupienia, tym końcem uwiadomiaią się aby na wyż wyznaczony termin i mieysce przybydź mogli. Dan d. 24. Pazdziernika 1798 roku

JGellinek mp.
Jozef Wytyszkiewicz mp.
Jozef Ant: Feistemantel. mp.

Z rady Magistratu C. K. stołecznego miasta Krakowa

Ignacy do Nikoledon Sekr mp.

Gdy weryfikacya długow i podanych pretensyi do bywszey Rzeczypospolitey Polskiey przez Osoby składaiące niegdyś iey woysko, stosownie do niedawno wyszłego Obwieszczenia, na dniu 21. Novembris Roku bieżącego zaczyna się, tedy za rzecz potrzebną osądzono, ostrzedz ninieyszym uwiadomieniem wszystkich w ogolności o tym, czego się po tychże woyskowych osobach, w czasie teyże weryfikacyi wymagać będzie.

1) Iż każdy popieraiący swe pretensye, mieysce swego teraznieyszego przemieszkiwania okazać, przez autentyczne od swey respective mieyscowey zwierzchności zaswiadczenie, obowiązanym będzie.

2 Iż ieżeli pretensye po zmarłych osobach woyskowych przez ich sukcessorow popierane będą tedy ciż sukcessorowie dzień zeyscia ich z tego świata, przez autentyczną sepulturę dowieść maią

3) Iż patenta na rangi w oryginałach składane bydz powinny.

4) Iż ci ktorzy się po lali iakoby swoie rangi pozłacili, złożyć na to dowody obowiązani będą

5) Iż przy roztrząsaniu pretensyi osob woyskowych wszystko to, co tylko w obwieszczeniu pod dniem 9tym Augusta Roku bieżącego wyszłym względem werifikacyi podanych do bywszey rzeczypospolitey pretensyy, przepisane zostało, szczegolniey przestrzeganem będzie

Dan w Warszawie dnia 17. 8bris 1798

Kommissya do uregulowania długow s. p. Krola Jmci Stanisława Augusta i bywszey Rzeczypospolitey Polskiey.